

BRAMIK (1) *sb m*

sg N bramik.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. od „bram” ‘obramowanie, szlak’: Limbulus et limbellus, Obłofzká/ Brámik. Mącz 193d.

Synonim: obłożka.

Cf **BRAMEK, BRAMKA**

LZ